

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny - Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Magdalena Meroń - Pomarańska (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Jarosław Tyrpa SO Joanna Czernecka

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2019 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi D. T.

przy uczestnictwie Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Wadowicach

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach pod sygn. akt I C 1440/17

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Wadowicach pod sygn. akt I C 1440/17 nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wadowicach na rzecz skarżącej D. T. kwotę 5.000 zł (pięć tysięcy złotych);
3. oddalić skargę w pozostałej części;
4. zwrócić skarżącej D. T. uiszczoną opłatę sądową od skargi w kwocie 200 zł (dwieście złotych).

SSO Jarosław Tyrpa SSO Magdalena Meroń - Pomarańska SSO Joanna Czernecka

UZASADNIENIE

W dniu 7 grudnia 2018 r. D. T. złożyła skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach pod sygn. akt I C 1440/17, domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania w przedmiotowej sprawie, przyznania od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wadowicach na jej rzecz kwoty 12.000 zł na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki oraz zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wadowicach kosztów postępowania.

Prezes Sądu Rejonowego w Wadowicach zgłosił swój udział w sprawie

i przedstawiając tok podejmowanych czynności wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga okazała się w przeważającej części zasadna.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843) określa w art. 2 ust. 1 pojęcie przewlekłości postępowania stanowiąc, że przewlekłość zachodzi wówczas, gdy postępowanie w danej sprawie trwa dłużej niż to jest konieczne do wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne do rozstrzygnięcia sprawy, uwzględniając ocenę terminowości i prawidłowości czynności sądowych, charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenia dla strony, która wniosła skargę rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron.

W judykaturze przyjmuje się, że ustalenie zaistnienia przewlekłości postępowania nie jest zależne jedynie od upływu czasu i subiektywnych odczuć skarżącego, a jest wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami przewidującymi prowadzenie określonych procedur.

Analiza przebiegu postępowania objętego skargą wskazuje, że w sprawie miały miejsce okresy nieuzasadnionej bezczynności. O ile w początkowej fazie tego postępowania czynności w sprawie podejmowane były bez zbędnej zwłoki, to pierwsza przelękłość nastąpiła w okresie od dnia 22 listopada 2013r. Podczas oględzin w tym dniu Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego sądowego geodety. Jednocześnie Sąd ustalił wysokość zaliczki na poczet kosztów sporządzenia opinii oraz termin jej uiszczenia (trzy tygodnie).

Z dniem 6 grudnia 2013r. w związku z rozszerzeniem powództwa do akt sprawy wpłynęło pismo pozwanego. Z kolei w dniu 9 grudnia 2013r. powódka W. B. złożyła pismo (oświadczenia) wnosząc o uznanie, iż stanowi ono załącznik do protokołu z przebiegu posiedzenia sądowego w dniu 22 listopada 2013r. Zarządzenie Sądu o skierowaniu odezwy do biegłego miało miejsce dopiero w dniu 6 maja 2014r. Skierowanie akt do biegłego celem wydania opinii w sprawie w okresie 5 miesięcy jest okresem zbyt długim na dokonanie tej czynności. Kolejne okresy przewlekłego prowadzenia sprawy miał miejsce: między 30 stycznia 2015r., a 18 maja 2015r. w którym to okresie zostało dokonane jedynie doręczenie stronom opinii uzupełniającej, między 29 czerwca 2015r. a 23 października 2015r. (brak czynności). W ocenie Sądu Okręgowego cechy przewlekłości noszą również okresy,

w których biegli wykonywali opinie w sprawie. W przypadku obu biegłych opinie te nie zostały sporządzone w terminach wyznaczonych przez Sąd, terminy te były kilkukrotnie przedłużane (odnośnie biegłego J. K. częściowo zasadnie z uwagi na uraz ręki), jednakże i ponaglenia były wydawane z opóźnieniem i Sąd nie sięgnął po środki dyscyplinujące biegłych, stąd pierwsza opinia wykonywana była od 16 maja 2014r. do 3 listopada 2014r. (ponad 6 miesięcy zamiast dwóch), a druga od 21 kwietnia 2016r. do 13 stycznia 2017r. (9 miesięcy zamiast dwóch). Opinia uzupełniająca biegłego J. K. została złożona z opóźnieniem kilkumiesięcznym, również po wielu przedłużeniach terminu, bez stosowania środków dyscyplinujących.

Wskazane powyżej okresy i podejmowane w ich trakcie czynności, bądź ich brak doprowadziły Sąd Okręgowy do przekonania, iż w przedmiotowym postępowaniu wystąpiła nieuzasadniona przewlekłość, zatem skarga w zakresie w jakim D. T. domagała się stwierdzenia naruszenia jej praw do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki musiała zostać uznana za zasadną. Dlatego też w oparciu o art. 12 ust. 2 w/w ustawy o skardze na przewlekłość należało stwierdzić przewlekłość postępowania objętego skargą, o czym orzeczono w punkcie 1, jednak żądana przez skarżącą kwota 12.000 zł od Skarbu Państwa jest wygórowana. Biorąc za podstawę przepis art. 12 ust. 4 ustawy oraz mając na uwadze okoliczność, że postępowanie trwa około 7 lat, a przewlekłość nastąpiło w okresie około 1,5 roku Sąd Okręgowy przyznał skarżącej kwotę 5.000 zł, oddalając w pozostałej części skargę na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy. Kwota opłaty od skargi została zwrócona skarżącej – zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy.

SSO Jarosław Tyrpa SSO Magdalena Meroń - Pomarańska SSO Joanna Czernecka